

gyldne Middelvej. Man maa søge at træffe en saadan Lønordning, at de vedkommende udfører deres Gerning med Tilfredshed, men paa den anden Side heller ikke kommer højere op, end at deres Interesse for Gerningen bliver Nummer eet, og at det ikke først og fremmest er Lønningen, de har for Øje. Det vilde være i høj Grad uheldigt, om man her i Landet skulde have et Embedsmandsproletariat eller et Embedsmands-aristokrati; det gælder, som sagt, at finde den gyldne Middelvej.

Det foreliggende Lønningsforslag med tilhørende Bemærkninger og Bilag er saa omfangsrigt, som vi sjældent ser et Lovforslag forelagt dette høje Ting. Det er da en Selvfølge, at det vil være ganske umuligt at gaa ind paa Enkeltheder eller paa en Om-tale af de enkelte Lønsetser. Jeg har for mit Vedkommende med Flid og Taalmodighed, kan jeg gerne sige, studeret dette Lovforslag, men det vilde, synes jeg, være aldeles urimeligt at begynde paa at paapege, at her eller der skulde Sætserne forandres. Jeg er altsaa fuldkommen enig med det ærede Medlem, der talte sidst, i, at det lader sig ikke gøre.

Jeg vilde gerne have, at det kunde ordnes saaledes, at disse Love kom til at virke paa den Maade, at der bliver det rette Forhold mellem Arbejde og Fortjeneste. Jeg synes, det vilde tilfredsstillende alle praktiske Mennesker, at denne Fordring i nogen Grad var opfyldt. Vi har her i Landet gennem en lang Række af Aar været saa heldigt stillede, at naar man har talt om Lønningslove eller Lønningsreformer, som man gerne benævner dem, er det altid Lønningsforhøjelser, det drejer sig om. Det forekommer mig, at det altid er en Tilfredsstillelse for Lovgivningsmagten at behandle Lønningsreformer, naar de kan resultere i Lønningsforhøjelser, og det forekommer mig, at Forholdene har været saadanne her i Landet, at man uden Skade kunde gøre dette. Vi har alle været saa heldigt stillede, at Vinden har været gunstig for os. Vi har været saa heldigt stillede, at hver Gang vi har talt om Lønningsreformer, har det betydet Lønforhøjelser, og jeg haaber for mit Vedkommende, at vi maa kunne fortsætte dermed en lang Række Aar, thi det vil blive et trist Fænomen, den Dag vi skal vende og køre den anden Vej.

Som sagt, jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, men skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal begynde med at takke for den overmaade velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, det viser sig jo, at det fuldt ud i dette Ting saavel som i det andet høje Ting bliver behandlet velvilligt i enhver Henseende. Der er kun et Par enkelte Udtalelser, jeg maa svare paa.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) udtalte Ønsket om, at man ogsaa kunde faa en Normeringsplan, saaledes at Udnævnelser af de nye Professorer ikke altid foregik paa Finansloven. Som jeg nævnte i min første Tale, havde jeg en Forhandling om dette Spørgsmaal med Lønningsudvalget i det andet høje Ting, idet der der var Ønsker om det samme, men man blev enig om at udskyde hele dette Spørgsmaal, idet der dertil vil knytte sig andre Spørgsmaal om Universitetets indre Ordning, altsaa ikke alene en Normeringsplan om, hvor mange Lærere der skulde være, med Regler om, hvorledes disse Lærere skulde udnævnes, om deres Afskedigelse eller Fratrædelse, men ogsaa andre Ting som Timeplaner og meget andet, som maaské vil kunne gøre, at man derved kommer ind paa en hel Omordning af Universitetets Forhold, hvad der i dette Øjeblik vil være mindre heldigt. Maaske vilde man ogsaa, naar man vilde tage det med i dette Tilfælde, kunne forhindre eller vanskeliggøre Lovforslagets Gang gennem Tingene; men jeg er enig med det ærede Medlem i, man bør komme til en Ordning af disse Forhold, og der er ogsaa i Betænkningen fra Lønningsudvalget i det andet høje Ting rettet en Henstilling til Ministeren om at forsøge ved Hjælp af et Udvalg eller paa anden Maade at fremkomme med Regler i saa Henseende. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at jeg er fuldt enig med det ærede 1ste kongevalgte Medlem, naar han gør opmærksom paa, at selv om man har en saadan Normeringsplan for Lærerne ved Universitetet, det være sig paa 5 eller 10 Aar, hvorledes man nu vilde vedtage det, vil det altid være nødvendigt at holde Plads aaben for enkelte Tilfælde, hvor man maa gaa udenfor en saadan Plan. Der kan tænkes at være Videnskabsmænd, som ellers vilde blive erobret af Udlandet, og som man for at bevare dem for Fædrelandet vilde give en Stilling, saa de kan blive herhjemme. Selv om man altsaa faar indført en Ordning af denne Art gældende for en vis Periode med Angivelse af, hvor mange Lærere der skal være ved